

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 4613201176
Dátum vydania rozhodnutia: 30.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4613201176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: A. V., bytom S. X, V., proti povinným: 1/ Z. S., bytom E.. B. XXXX/XX, V., 2/ K. S., bytom E.. B. XXXX/XX, V., obidvaja zastúpení advokátom Mgr. Igorom Schweighoferom, so sídlom Holíčska 28, Bratislava, 3/ NEXU, s.r.o., so sídlom Dr. I. Markoviča 2083/1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36 245 402 o vymoženie 42.000,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 7Er/145/2013, o dovolaní povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 25. októbra 2017, č. k. 7CoE/18/2017-185 v znení opravných uznesení Krajského súdu v Nitre z 18. februára 2019, č. k. 7CoE/18/2017-242 a z 27. marca 2019, č. k. 7CoE/18/2017-251, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 24. septembra 2014, č. k. 7Er/145/2013-136 zamietol návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie, nakoľko povinní 1/ a 2/ nepreukázali, že by vymáhaná pohľadávka zanikla započítaním. V konaní nebolo preukázané, či započítací prejav povinných 1/ a 2/ bol vôbec doručený oprávnenému, a či ich pohľadávka vo výške 50.290,38 eur, ktorú započítali voči vymáhanej pohľadávke, existuje. Ak sa na predmete kúpy prejavili závady, mali si povinní uplatniť u predávajúceho právo zo zodpovednosti za vady. Len samotné ocenenie vád, ktoré stanovili povinní a zadali ich ocenenie znalcovi, v žiadnom prípade neznamená, že im vznikla pohľadávka spôsobilá na započítanie. Preto exekučný súd skonštatoval, že nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 25. októbra 2017, č. k. 7CoE/18/2017-185 v znení opravných uznesení z 18. februára 2019, č. k. 7CoE/18/2017-242 a z 27. marca 2019, č. k. 7CoE/18/2017-251 potvrdil uznesenie exekučného súdu. V odôvodnení rozhodnutia skonštatoval, že

exekučný súd správne návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie zamietol a v podrobnostiach poukázal na odôvodnenie uznesenia exekučného súdu.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali povinní 1/ a 2/ dňa 26. januára 2018 dovolanie, ktorým sa domáhali, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

4. Namietanú vadu zmätočnosti videli dovolatelia v tom, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, pričom nebral do úvahy ich tvrdenia predložené v konaní. Uvedené považujú povinní za porušenie ich právnej istoty, keďže postup odvolacieho súdu bol nepredvídateľný. Odvolaciemu súdu dovolatelia zároveň vytkli, že neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý by nemohla byť ich pohľadávka započítateľná proti pohľadávke oprávneného, a poukázali na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 1MCdo/11/2008 a na právnu úpravu započítania obsiahnutú v Občianskom zákonníku. Záverom dovolatelia namietali, že odvolací súd nerozhodol o trovách odvolacieho konania ako aj o trovách skoršieho dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 4Oboer128/2015, čím porušil svoju povinnosť a viazanosť názorom dovolacieho súdu.

5. Oprávnený sa k dovolaniu povinných 1/ a 2/ písomne nevyjadril.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas povinní 1/ a 2/ zastúpení advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že ich dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku k úpravám účinným od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až §243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, však zákon vo svojich ustanoveniach neobsahuje žiadne pravidlo, a preto je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem, a teda zo znenia ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 (rovnako aj 1ECdo/14/2018, 2ECdo/24/2018, 3ECdo/26/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 6ECdo/16/2018, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 1Oboer/2/2019, 2Oboer/3/2018, 3Oboer/18/2018, 4Oboer37/2017, 5Oboer/25/2018, I. ÚS 259/2018, II. ÚS 185/2018 a III. ÚS 276/2018).

10. Nakoľko dovolanie povinných 1/ a 2/ smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu vydanému v exekučnom konaní po 1. apríli 2017, proti ktorému nie je ex lege prípustné (viď bod 7. vyššie), najvyšší súd dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (k tomu viď R 72/2018).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.